

РЕШЕНИЕ

№ 2166

гр. София, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-18 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Петър В. Боснешки

при участието на секретаря Стефка Ив. Александрова
като разгледа докладваното от Петър В. Боснешки Гражданско дело № 20221100103332 по описа за 2022 година

Производството е образувано въз основа на искова молба от Н. Б. С., с ЕГН:*****, и Т. Б. Т., ЕГН *****, гр. София, кв. ***** № 5, срещу Й. В. К., с ЕГН:***** и адрес:гр. София,ж.к.*****, ***** и Ц. В. К., с ЕГН:*****, гр. София, ул. *****, с която са предявени иски с правно основание чл. 124 от ГПК за признаване за установено по отношение на ответниците, че ищите са собственици на следния недвижим имот: Поземлен имот с идентификатор 68134.1606.6068 по кадастралната карта и кадастрални регистри на гр. София, Столична община, район „Студентски“, одобрени със заповед № РД-18-258 от 28.07.2020 год. на изпълнителния директор на АГКК, при граници (съседни): 68134.1606.6069, 68134.1606.6070, 68134.1606.6063, 68134.1606.6097 и 68134.1606.6067.

Придобивното основание, на което се позовават ищите е Решение № 10179 от 20.10.2021 год., постановено от Общинската служба по земеделие - Западна, с което на ищите Н. Б. С. и Т. Б. Т., в качеството им на наследници на Б.Т.М., е признато и възстановено правото на собственост върху процесния поземлен имот.

В изпълнение на разпоредбите на ЗСПЗЗ, касаещи възстановяването на собствеността върху земеделски имоти, намиращи се в урбанизираната територия на населените места, ищите са представили на Общинската служба по земеделие - Западна Удостоверение по чл. 13 ал. 5 от ППЗСПЗЗ с приложена към него скица, съгласно които заявеният за възстановяване от наследодателя им поземлен имот се индивидуализира като бивш имот с пл. № 10009, нанесен в помощния план по чл. 13 ал. 1 от ППЗСПЗЗ на местност „Убреща“, район „Студентски“, кад. лист 621 и е записан в регистрите на бившите имоти на името на

Б.Т.М., съгласно цитирания в текста протокол за спогодба. Към удостоверението е приложена скица, от която е видно, че свободната площ от заявения имот е 1 063 кв. м, заштриховани на скицата в зелен цвят. С такава площ имотът е нанесен и в кадастралната карта на Столична община, район Студентски и има идентификатор 68134.1606.6068.

Въз основа на издаденото решение от ОСЗ - Западна, ищите за подали искане до АГКК да бъдат вписани като собственици на имота в кадастралните регистри. Получили са уведомление, че в същата агенцията е представено Решение № 10485 от 4.04.2019 год. на Общинската служба по земеделие- Западна за същия имот, възстановен на В.К.Б., чийто наследници са ответниците. Това обосновава правният им интерес от настоящето производство.

В хода на първоинстанционното производство ищецът Н. Б. С. е починала на 24.06.2023г., като вместо нея на основание чл.227 ГПК, като ищec е конституирана дъщеря и Д. А. С.- Г., с ЕГН:*****.

В законоустановения срок ответниците Й. В. К. и Ц. В. К. са подали отговор, с който са изразили становище, че искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен. Ответниците твърдят, че процесният имот им е възстановен от ОСЗ Западна с Решение № 10485/04.04.2019г. за възстановяване на собствеността върху имота на наследниците на В.К.Б.. Ответниците твърдят, че на основание горепосоченото решение на ОСЗ е издадена и Заповед № ДС-14-00202/31.07.2020г. на Областен управител на област София град, с която процесният имот е деактуван като частна държавна собственост.

Ответниците заявяват и второ придобивно основание, а именно спокойно и необезпокоявано давностно владение на процесния имот в периода от 1992г. до момента.

След като прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ГПК, Софийски градски съд приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта:

Съдът намира, че така предявените искове са допустими, поради което и следва да се произнесе по съществуващото на делото.

Съгласно постоянната съдебна практика, намерила израз в Решение 329/ 24.11.2011г. по гражданско дело № 1439/ 2010г. на ВКС, II г.о., и Решение №9/5.02.2015г. по гр.д.№ 4105/2014г., на ВКС, II г.о., когато техническите характеристики на имота правилно са отразени в кадастралната карта и кадастралните регистри, то спорът кому принадлежи правото на собственост следва да се разреши чрез предявяване на установителен или осъдителен иск за собственост към настоящия момент. Правен интерес от предявяване на иск за собственост към настоящия момент е налице само спрямо това лице, което претендира за себе си същото или част от същото вещно право, за което ищецът твърди, че принадлежи нему. поради което администрацията не би могла да прецени кому принадлежи правото на собственост и да отрази съответните данни в кадастралния регистър.

По основателността:

Видно от удостоверенията за наследници Н. Б. С. и Т. Б. Т. са наследници на Б.Т.М.-поч. на 28.08.2013г., а новоконституираният ищец Д. А. С.- Г., с ЕГН:*****, е наследник на първоначалния ищец Н. Б. С..

Видно от заявление от 16.12.1991г. до ОСЗ-Драгалевци /лист 224 от делото/, наследниците на Б.Т.М. са предявили в т.2 искане за възстановяване правото на собственост върху нива в землището на с. Драгалевци, в местността „Убреща“, с площ 1,2дка.

Към заявлението за възстановяване на правото на собственост върху описания поземлен имот, са представени и следните документи за собственост: Протокол за спогодба по гр. дело 6349/54 год. по описа на Софийския народен съд, IV район, с който имотът е предоставен в дял на Б.М., както и Опис-декларация на полските имоти притежавани от Б.М., в който имотът е посочен под № 6 - Нива в местност „Убреща“ с площ от 1.2 дка, при съсед: път, братя Ц., Т. М. Ч.И Ц..

Въз основа на горепосочените писмени доказателства е извършено анкетиране в местността „Убреща“, като е изпълнена процедура по реда на чл. 11 и чл. 13 от ППЗСПЗЗ, завършила с издаването на Удостоверение № РСТ19-ГР94-1758-(9) от 17.06.2021 год. и приложената към него скица

На основание горепосочените документи с Решение № 10179 от 20.10.2021 год., постановено от Общинската служба по земеделие – Западна, е възстановено правото на собственост върху процесния имот в съществуващи или възстановими стари реални граници. Същият имот е индивидуализиран като поземлен имот № 10009 — част, кад. л.621. пом. план на м. Убреща, район Студентски, нанесен в кадастралната карта и кадастрални регистри на гр. София, Столична община, район Студентски, с идентификатор 68134.1606.6068, с площ 1,063дка.

Съгласно постоянната съдебна практика, намерила израз в Решение № 29 от 4.03.2013 г. на ВКС по гр. д. № 517/2012 г., I г. о., ГК, земеделските земи, които са били кооперирани, одържавени или отнети от техните собственици след 1944г. подлежат на възстановяване по предвидения в ЗСПЗЗ административен ред. И двата вида решения на ОСЗ – по чл. 18ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ и по чл. 27, ал. 1 от ППЗСПЗЗ имат конститутивно действие. Те, заедно с приложените скици, установяват заснемането на земите по картата на възстановената собственост и установяват новите им реални граници.

В процесния случай и двете страни в производството твърдят, че правото им на собственост произтича от съответното решение на ОСЗ, поради което и в съответствие с постановките на Тълкувателно решение № 11 от 21.03.2013г. на ВКС всяка страна следва да докаже своето право, т. е. фактическия състав на съответното придобивно основание.

Съдът намира, че ищите са доказали, че притежават правото на собственост върху процесния имот на основание конститутивното действие на Решение № 10179 от 20.10.2021 год. на ОСЗ– Западна, с което им е възстановено правото на собственост върху процесния имот в съществуващи или възстановими стари реални граници. Изпълнена е

административната процедура, в която ищците са доказали, че праводателят им е притежавал правото на собственост върху процесния имот преди обобществяването му.

Съдът намира за доказано възражението на ищците, че Решение № 10485/04.04.2019г. на ОСЗ– Западна за възстановяване на собствеността върху имота на наследниците на В.К.Б. е нищожен акт.

Съгласно Решение № 56 от 11.02.2021 г. на ВКС по гр. д. № 3447/2019 г., II г. о., ГК, когато страна по спора за собственост на възстановена с позитивно решение по чл. 14, ал. 1 ЗСПЗЗ на ОбСЗ земеделска земя, не е ползвател на земеделската земя, правата за защита в рамките на спор за собственост чрез правоизключващо възражението и искане за провеждане на косвен съдебен контрол за материална законсъобразност на реституционното решение на ОбСЗ не могат да се ограничат. Доколкото възражението за нищожност и материална незаконосъобразност на постановеното решение на поземлената комисия се поддържа от страна - лице, което не е участвало в процедурата по възстановяване на собствеността, поради което и не притежавало право да обжалва същото, то осъществяване на защитата му срещу административния акт - решението на ПК, от което черпят права насрещната страна, познаваща се от реституцията по спора за собственост с последните, е именно по реда на косвения съдебен контрол върху този акт.

Институтът на косвения съдебен контрол е свързан със задължението на съда за преценка на правопораждащите факти и го задължава да констатира нищожността или незаконосъобразността на един административен акт и с оглед на това, без да го изменява или отменява, да приеме съществуването или не на определени правоотношения. Този институт намира приложение само в гражданския процес, който има за предмет граждански правоотношения, спрямо които един административен акт е възможно да представлява факт с правно значение (например правопораждащ факт). В този смисъл е Решение № 71 от 15.07.2015 г. на ВКС по гр. д. № 350/2015 г., II г. о., ГК,

Съгласно разпоредбата на чл.17, ал.2 ГПК съдът следи служебно за валидността на административния акт, като за неговата законосъобразност следи само ако страната на която актът се противопоставя направи искане за това и изложи конкретни твърдения за неговата незаконосъобразност. В този смисъл е и Решение № 208 от 9.04.2019 г. на ВКС по гр. д. № 3392/2017 г., IV г. о., ГК.

Съдът намира, че ищците са доказали възражението си, че Решение № 10485/04.04.2019г. на ОСЗ– Западна не съставлява валиден акт на две самостоятелни основания:

1.Видно от писмо изх.№ПО-15-17775-1/22.12.2021г. на ОСЗ– Западна /лист 19 от делото/ същата служба удостоверява, че няма постановявано Решение № 10485/04.04.2019г. на ОСЗ– Западна.

2.Видно от СПЕ на вещото лица С. Ц., неоспорено от страните, подписите, положени под Решение № 10485/04.04.2019г. на ОСЗ– Западна не са положени от Н. Й.а, Ц.Г., К.Р. и Т.А., като полагащият е вложил старание за наподобяване на графичната структура на

оригинали, от които е гледал, но при това си действие не е съумял да имитира в цялост писмено-двигателния навик на имитираните. Съдът кредитира това заключение, като намира, че няма валидно решение, постановено от компетентен орган- ОСЗ. Това е самостоятелно основание за нищожност на решението, с което ответниците обосновават правото си на собственост върху процесния имот.

Съдът намира, че ответниците не са доказали да са придобили правото на собственост чрез давностно владение на процесния имот в периода от 1992г. до момента.

Фактическият състав на придобивната давност включва доказване от ответниците на две предпоставки:

-владение върху процесната вещ, което включва два елемента: обективен елемент на упражнявана фактическа власт (corpus) и субективен елемент вещта да се държи като своя - намерение за своене (animus).

-срок на владението към момента на осъществяване на правното основание, който е петгодишен за добросъвестното владение и десетгодишен в хипотезата на чл.79, ал.2 ЗС.

По делото не са ангажирани никакви доказателства от ответниците за осъществяване на фактическа власт върху процесния имот, въпреки указаната им доказателствена тежест.

При инцидентен контрол за незаконосъобразност на административен акт съдът не се произнася със самостоятелен диспозитив относно незаконосъобразността на административен акт. Достатъчно е съдът да констатира нищожността или незаконосъобразността на административния акт в мотивите на съдебното решение, като не зачете неговите правни последици.

По разноските:

С оглед изхода на делото ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на ответника Т. Б. Т. сумата от 1920лв., с вкл. ДДС, направени разноски за адвокатско възнаграждение.

С оглед изхода на делото ответниците следва да бъдат осъдени да заплатят на ответника Д. А. С.- Г. сумата от 2898лв., представляваща направени разноски за държавна такса, адвокатско възнаграждение и експертиза.

Предвид гореизложеното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по искове, предявени от Т. Б. Т., ЕГН *****, гр. София, кв. ***** № 5, и Д. А. С.- Г., с ЕГН:*****, конституирана като ищец, на основание чл.227 ГПК, вместо наследодателя си Н. Б. С.- поч. на 24.06.2023г., срещу Й. В. К., с ЕГН:***** и адрес:гр. София,ж.к.*****, ***** и Ц. В. К., с ЕГН:*****, гр. София, ул. *****, с правно основание чл. 124 от ГПК, че ищите са собственици на следния недвижим имот: Поземлен имот с идентификатор 68134.1606.6068

по кадастралната карта и кадастрални регистри на гр. София, Столична община, район „Студентски“, одобрени със заповед № РД-18-258 от 28.07.2020 год. на изпълнителния директор на АГКК, при граници (съседи): 68134.1606.6069, 68134.1606.6070, 68134.1606.6063, 68134.1606.6097 и 68134.1606.6067, с площ по скица 1 063 кв. м., на основание Решение № 10179 от 20.10.2021г. на Общинската служба по земеделие – Западна за възстановяване правото на собственост върху процесния имот в съществуващи или възстановими стари реални граници.

ОСЪЖДА Й. В. К., с ЕГН:***** и адрес:гр. София,ж.к.*****“, ***** и Ц. В. К., с ЕГН:*****, гр. София, ул. *****, да заплатят на Т. Б. Т., ЕГН *****, гр. София, кв. ***** № 5, сумата от 1920лв., с вкл. ДДС, представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА Й. В. К., с ЕГН:***** и адрес:гр. София,ж.к.*****“, ***** и Ц. В. К., с ЕГН:*****, гр. София, ул. *****, да заплатят на Д. А. С.- Г., с ЕГН:*****, сумата от 2898лв., представляваща направени разноски за държавна такса, адвокатско възнаграждение и експертиза.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Апелативен съд- гр.София в двуседмичен срок от връчване на препис от решението на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____